

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/156/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715210326
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5715210326.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: MUDr. F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/X, K. pod D., toho času bytom S. XX, V., zastúpený JUDr. Jánom Repáňom, advokátom, so sídlom M. R. M. XX, XXX XX V., proti odporkyni: Mgr. C. K., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, K. pod D., zastúpená GHS Legal, s.r.o., so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, o rozvod manželstva, v konaní o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 7C/310/2015-63 zo dňa 11. decembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzatvorené dňa 23.07.1988 na Mestskom úrade v Martine a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Martin vo zväzku 21, ročník 1988, rozviedol (výrok I.). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným na súde dňa 23.07.2015 sa domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou. Odporkyňa s rozvodom nesúhlasila. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia reprodukoval podstatné časti vyjadrení právnych zástupcov účastníkov konania, skutočnosti zistené z výsluchu navrhovateľa a odporkyne a následne (po citácii ust. § 1, § 18, § 22, § 23 Zákona o rodine) uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť návrhu navrhovateľa. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že manželstvo navrhovateľa a odporkyne už naďalej neplní účel, za ktorým bolo uzavreté, ide už len o formálny zväzok navrhovateľa a odporkyne, naviac sám navrhovateľ na pojednávaniach výslovne deklaroval nezáujem zotrvať v manželstve, nezáujem o prípadné obnovenie spolužitia s odporkyňou, ako i nezáujem o riešenie vzájomných manželských problémov prostredníctvom odborného poradenstva. I napriek nesúhlasu odporkyne s rozvodom manželstva okresný súd považoval za nutné konštatovať, že v danom prípade nie je daný žiaden predpoklad obnovenia manželského spolužitia medzi odporkyňou a navrhovateľom, čo jednoznačne vyplýva z vyjadrení navrhovateľa, ako i z jeho osobného postoja. Navrhovateľ s odporkyňou už dlhšiu dobu spolu nekomunikujú, nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, nevedú spoločný intímny život a nestarajú sa o maloleté deti. Súd potom v tejto súvislosti mal dostatočným spôsobom preukázané, že rozvrat manželstva navrhovateľa a odporkyne je trvalý, ich osobné vzťahy sú výrazne narušené, hlboko a trvalo rozvrátené, v dôsledku čoho ich manželstvo nemôže naďalej plniť žiadnu z funkcií, ktoré mu Zákon o rodine ukladá (§ 18, § 19, § 20), keď zároveň nie je možné očakávať obnovenie tohto manželského spolužitia. S poukazom na uvedené skutočnosti návrhu navrhovateľa

na rozvod manželstva vyhovel, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte už len „O.s.p.“).

Proti rozsudku podala odvolanie odporkyňa z dôvodu nesprávnych skutkových zistení i nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadala odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť s tým, aby okresný súd pokračoval ďalej v konaní v zmysle platných právnych predpisov.

S poukazom na čl. 41 ods. 1 Ústavy SR a § 18 Zákona o rodine (v ďalšom texte už len „ZoR“) v dôvodoch odvolania uviedla, že nie je prípustné, aby bola svojvôľa navrhovateľa povýšená nad zákonom stanovenú povinnosť a ústavne chránený inštitút, najmä ak neexistujú zjavné prekážky, ktoré by bránili v ďalšom manželskom spoluzití manželov. Bola toho názoru, že jej manželstvo s navrhovateľom neustále plní svoj účel napriek plnoletosti spoločných detí. Naďalej má záujem zotrvať v manželskom zväzku a spoločne s navrhovateľom zlepšovať vzniknuté nedorozumenie, ktoré absenciou potrebnej komunikácie medzi účastníkmi vyústilo do konania o rozvod manželstva. Nakoľko manželstvo je zákonom chráneným inštitútom, nie je možné svojvoľne jedným z manželov vyhodnotiť stav manželstva za nenapraviteľný, pokiaľ neboli vyčerpané všetky možné dostupné prostriedky na zlepšenie vzájomných vzťahov manželov, ak nadobudne jeden z manželov pocit, že k takémuto narušeniu prišlo. S poukazom na ust. § 22 ZoR uviedla, že na rozvod manželstva neexistuje právny nárok, jednostranné tvrdenie navrhovateľa, že nie je možnosť obnoviť funkciu manželstva, je neodôvodnené. Do pojednávania jej neboli známe skutočnosti, ktoré navrhovateľ považoval za príčinu zániku manželstva z dôvodu, že manželstvo prebiehalo tak, ako si navrhovateľ sám určil a ako to vyhovovalo jeho potrebám, čo ona plne počas trvania manželstva rešpektovala. Z výsluchu účastníkov vyplynulo, že vzťah manželov mal od počiatku určité pravidlá a štandardy, ktoré obaja manželia rešpektovali a vyhovovali im. Manželský vzťah s navrhovateľom nepovažuje za vážne narušený a trvalo rozvrátený a trvá na tom, že jej manželstvo s navrhovateľom je schopné naďalej plniť svoj účel. Navrhovateľ počas celého manželstva nedával najavo, že by mu fungovanie manželstva nevyhovovalo. Manželstvo sa riadilo jeho pravidlami, ktoré ona plne rešpektovala a riadila sa nimi. Navrhovateľ sa s ňou o prípadných zmenách alebo nedostatkoch vo fungovaní manželstva nikdy nerozprával ani nežiadal, aby sama niečo vo vzťahu vylepšila, to znamená, že bol spokojný s tým, ako spoločné manželstvo funguje. Má naďalej vôľu žiť s navrhovateľom ako rodina, spoločne hospodáriť a vytvárať rodinné prostredie. Návrh riešiť situáciu odborným spôsobom bol prednesený na pojednávaní dňa 11.12.2015, súd mal napomôcť k realizácii zlepšenia manželského zväzku medzi účastníkmi.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky odporkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu zistil, že manželstvo navrhovateľa a odporkyne bolo uzavreté v roku 1988, z ktorého sa narodili dve toho času už plnoleté deti. Manželia mali poslednú spoločnú domácnosť v rodinnom dome v K. pod D., z ktorého sa navrhovateľ odsťahoval približne v septembri 2015. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Spornou nebola ani skutočnosť, že manželia aj v období, kedy žili v spoločnom rodinnom dome, dlhodobo nevedli spoločnú domácnosť, spoločne nehospodárili, navzájom nekomunikovali a intímne nežili. Tento stav pretrvával u manželov do vyhlásenia prvostupňového rozsudku (11.12.2015), z odvolania odporkyne nijako nevyplýva, že by sa ku dňu jeho podania uvedený stav zmenil, zmenu v tomto smere neavizovali účastníci konania, resp. ich právni zástupcovia ani do rozhodnutia odvolacieho súdu.

Navrhovateľ vo svojich výpovediach (na pojednávaní konanom dňa 04.11.2015 a dňa 11.12.2015) uviedol, že s odporkyňou vôbec nekomunikuje v trvaní 2 rokov pred podaním návrhu (doslova uviedol,

že keď dosiahol vek 60 rokov), posledné 3 roky manželstva charakterizoval ako dožívanie. Spolužitie s odporkyňou považoval za formálne prakticky od doby, ako spoločné deti odišli z rodinného domu, čo predstavuje 7 - 8 rokov dozadu. I keď žili s manželkou na spoločnej adrese (K. pod D. XXX/X.), priestory rodinného domu mali rozdelené tak, že on žil v jednej časti rodinného domu a odporkyňa v druhej časti. Odporkyňa vo svojej výpovedi (na pojednávaní konanom dňa 11.12.2015) uviedla, že navrhovateľ sa po prepuknutí aféry s inou ženou (k čomu malo dôjsť asi pred 2 rokmi) „odpojil“, odvtedy si začal sám financovať náklady v domácnosti, spoločné úspory sa netvorili. Nepoprela ani tvrdenie navrhovateľa, že ako manželia intímne nežijú, naviac sama intímnu oblasť považovala za dlhodobo nefunkčnú. Odvolací súd na podklade týchto skutkových okolností zistených v rámci prvostupňového konania zhodne s názorom okresného súdu vyhodnotil vzťahy medzi manželmi ako vážne narušené a trvalo rozvrátené. Trvalosť rozvrátenia vzťahov medzi navrhovateľom a odporkyňou je podľa odvolacieho súdu daná i so zreteľom na budúcnosť ich manželského spolužitia, čomu nasvedčuje nielen doterajší prakticky 3-ročný nepretržitý formálny manželský zväzok navrhovateľa a odporkyne, ale i jasne a opakovane deklarovaný postoj navrhovateľa k budúcnosti jeho manželského zväzku s odporkyňou.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistené skutočnosti a jeho právne úvahy vyhodnotil odvolacie námietky odporkyne o nesprávnych skutkových zisteniach prvostupňového súdu, resp. o jeho nesprávnom právnom posúdení prejednávanej veci ako nedôvodné. Za nedôvodnú považoval odvolací súd i odvolaciu námietku odporkyne, že v prejednávanej veci išlo o svojvôľu navrhovateľa (zrejme mala na mysli podanie návrhu na rozvod manželstva z jeho strany - poznámka odvolacieho súdu), nakoľko tomu nijako nenasvedčujú skutkové okolnosti zistené z vykonaných dôkazov v prejednávanej veci.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy rozsudok okresného súdu vo výroku o rozvode manželstva ako i vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.